

docenter samt repræsentanter for amanuenserne og lektorerne.

2. Fagråd.

De enkelte professorers og institutteres arbejde bør koordineres i et bredere kollegialt organ, som desuden skal behandle en række sager af rent akademisk og økonomisk-akademisk karakter.

Denne opgave er hidtil ved universiteterne blevet løst af fakulteterne (universiteterne i København og Århus har i dag hver 5 fakulteter), men flere af disse fakulteter er nu nået op på så store medlemstal, at de er blevet uegnede til at løse de dem påhvilende opgaver, og da man ønsker, at de studerende og andre lærere end professorerne også skal være repræsenterede i de kollegiale organer, foreslår udvalget fakulteterne opdelt i et større antal fagråd.

Disse nye fagråd skal ligesom de allerede eksisterende fagråd ved de større højere læreanstalter varetage de under den pågældende faggruppe hørende akademiske anliggender. En del af disse anliggender skal fagrådet kunne afgøre endeligt, og i sager, som kræver yderligere koordinering, eller som skal forelægges ministeriet, skal de foretage indstilling til det øverste kollegiale organ, konsistorium.

Medens de økonomiske anliggender ved de højere læreanstalter er genstand for direkte forhandling mellem de enkelte professorer eller institutbestyrere og rektor, finder udvalget, at universiteterne er så heterogene institutioner, at der i et særligt af fagrådet nedsat budgetudvalg må foretages en koordinering og prioritering af de økonomiske sager, inden de forelægges universitetets øverste ledelse.

3. Konsistorium.

Den endelige koordinering af fagrådenes arbejde bør ske i et øverste, repræsentativt kollegialt organ, konsistorium. Et sådant organ findes allerede ved universiteterne, medens det øverste kollegiale organ ved læreanstalterne hidtil har været et samtlige professorer omfattende lærerråd. Disse lærerråd er imidlertid ved de større læreanstalter blevet så store, at udvalget foreslår den væsentligste del af deres funktioner henlagt til et konsistorium.

Konsistorium foreslås ved universiteterne sammensat af rektor, prorektor, administrationens chef og 10 for 3 år valgte medlemmer, hvoraf mindst 4 skal være fagrådsformænd og mindst 2 skal være afdelingsprofessorer, afdelingsledere eller docenter.

Ved de større læreanstalter skal konsistorium bestå af rektor, prorektor, administrationens chef,

fagrådsformændene og 6 for 3 år valgte medlemmer, hvoraf mindst halvdelen skal være professorer.

De ikke-fødte medlemmer skal vælges af de samlede fagråd. Derudover skal studenterrådet have en fast repræsentant, som deltager i møderne uden stemmeret, samt mulighed for at sende yderligere en repræsentant ved behandlingen af enkelte sager. Studenterrepræsentanterne skal dog ikke deltage i behandlingen af søger om embedsbesættelser og tildeling af æresdoktorgrader.

Konsistorium skal være institutionens øverste instans i de vigtigste akademiske anliggender.

Konsistorium ved universiteterne skal endvidere nedsætte et universitetsråd og et planlægningsudvalg, hver på syv medlemmer. Universitetsrådet skal rådgive rektor ved koordineringen og prioriteringen af de af fagrådenes budgetudvalg fremsatte økonomiske sager, medens planlægningsudvalget skal udarbejde planer på kortere og længere sigt for universitetets udvikling.

4. Lærerråd.

De akademiske lærerforsamlinger ved universiteterne foreslås på grund af de meget store medlemstal, de er kommet op på, afskaffet som formelle organer.

Ved de større læreanstalter foreslås lærerrådene bevaret som det organ, der vælger rektor og prorektor, behandler spørgsmål vedrørende læreanstaltens styrelsesanordning og tildeler æresdoktorgrader.

Ved de mindre læreanstalter bevares lærerrådene som det organ, der i sig forener fagråds og konsistoriums funktioner ved en større institution, idet andre lærere og en studenterrepræsentant dog nu skal have sæde i dem.

5. Rektor.

Medens rektorerne ved de højere læreanstalter har det øverste ansvar for både de akademiske og de økonomiske anliggender, ligger ansvaret for de økonomiske anliggender ved København og Århus universiteter hos henholdsvis kurator og bestyrelsen. Udvalgets flertal går ind for, at man også ved universiteterne får en såkaldt „énstregen“ ledelse således, at rektor får ansvaret for både de akademiske og de økonomiske anliggender.

Under hensyn til den voksende arbejdsbyrde, som påhviler rektorerne og til de udvidede beføjelser, som universitetsrektorerne vil få, foreslår udvalget, at universitetsrektorerne ligesom rektorerne for de højere læreanstalter skal vælges for 5 år mod nu 2 år. Derved sikres der rektor en rimelig periode til både at komme ind i rektoratets opgaver